

[Statsministeren.]

ler ikke indebærer noget større Risikomoment. Ganske vist er der indført den Bestemmelse, at Staten bærer en Risiko af indtil 5 pCt. af det samlede Laanebeløbs Størrelse, og her vil jeg ikke nægte, at der kan være en Mulighed for, at Staten kommer til at bære i hvert Tilfælde en Del af denne Risiko, men derudover maa det anses for temmelig sikkert, at det solidariske Ansvar, som er fastsat i Loven, vil fritage Staten for enhver yderligere Risiko.

Det Forslag, som jeg her har den Ære at fremsætte, gaar ud paa, at der udover de 6 Mill. Kr., som tidligere er bevilget, og som allerede er i Virksomhed ude i Driftslaaneforeningerne, yderligere gennem Erhvervenes Laanefond stilles 6 Mill. Kr. til Raadighed i samme Øjemed. Det har vist sig, at andre Laanebeløb indenfor den samme Fond ikke er anvendt i tilstrækkelig Grad, og der vil altsaa kunne stilles 6 Mill. Kr. yderligere til Raadighed uden at forøge det samlede Beløb, der skal være til Raadighed for Laanefonden til kriseramte Erhverv.

Ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at jeg fra Landbrugsministeriets Side maa lægge særlig Vægt paa, at dette Lovforslag gennemføres hurtigt; der staar et stort Antal Driftslaaneforeninger og venter paa Bevilling af disse Pengemidler, som maa siges at være haardt tiltrængte; og jeg tillader mig derfor at henstille til det høje Ting, for saa vidt man er enig i at anse det for rigtigt, at disse 6 Mill. Kr. bevilges, at man fremmer dette Lovforslag saa hurtigt, som det er muligt, og at man, om det maatte findes betimeligt, opsætter Diskussionen om dette Spørgsmaal til Finanslovsforslagets første Behandling, saaledes at dette Lovforslag hurtigt kan føres igennem Rigsdagen. Jeg maa lægge afgørende Vægt paa, at det føres igennem saaledes, at disse Penge kan stilles til Raadighed i denne Maaned, fordi der, som jeg nævnte, er saa mange Foreninger, der har ventet paa at faa Laanebevillinger i Orden. Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling.

Udenrigsministeren (Moltesen): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 257 af 6. Maj 1921 om Udenrigstjenesten, saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 152 af 30. Juni 1927.* Lovforslaget gaar ud paa, at Posten som Raad-

giver i Folkeret ikke skal nedlægges den 1. April 1929, men opretholdes, og at der skal oprettes en Post i Folkeforbundet i Genève. Lovforslaget blev fremsat og var til første Behandling her i Tinget i Fjor; og jeg skal tillade mig at henvise til mine Udtalelser ved den Lejlighed og blot her meddele, at da man ikke blev færdig med Udvalgsbehandlingen, saa Forslaget kunde komme til anden Behandling, meddelte Udvalgets Formand mig fra de fire Partier, at man ikke havde noget imod, at vi oprettede Posten i Genève, og at den blev administreret, som om Lovens §§ 2 og 3 var blevet vedtaget. Derfor har vi midlertidig oprettet denne Post, idet der var fuld Enighed i Udvalget om dette. Jeg maa derfor anbefale det høje Ting at tage Forslaget under velvillig Overvejelse, da vi i Udenrigsministeriet lægger megen Vægt paa at blive i Stand til at opretholde denne Post som Raadgiver i Folkeret, noget, som Ministeriet og jeg endnu er fast overbeviste om Nødvendigheden af efter den Tid, der er gaaet, siden jeg sidst havde den Ære at tale og forhandle om dette Lovforslag i det høje Ting. Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal først have den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om Stempelfrihed for Obligationer, udstedte af Københavns Kommune i 1928.* Det er det 12 Mill. Dollarslaan, som Kommunen optog i New York til Dækning af et tidligere Laan, der var forfaldet til Udbetaling. Nu foreslaas her i Overensstemmelse med, hvad der er sket i flere lignende Tilfælde, at der tilstaas Stempelfrihed for dette Laan, idet det helt og holdent skal anvendes til Konvertering og Indfrielse af tidligere Laan, for hvis Obligationer der i sin Tid er svaret Stempelafgift.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme.* Det er jo bekendt, at der har fundet et ret betydeligt Prisfald Sted for faste Ejendomme og navnlig for visse Grupper deraf. Dette Prisfald kunde man jo til Dels give Udtryk for ved den sidste almindelige Vurdering den 1. Januar 1927, men ogsaa kun til Dels. Prisfaldet har fortsat sig siden; og det maa derfor anses for ønskeligt, at dette Prisfald under de spændte Forhold, der for Tiden raader flere Steder for Brugerne af